

Hvis jeg som bestyrelsesformand for Elise Smiths Skole skal finde en overskrift for det skoleår, der er ved sin afrunding – det bestyrelsesår, der slutter i dag, må det være:

Året, hvor vi tænkte ind i boksen.

Ikke året, hvor vi tænkte ud af boksen, mod nye anderledes måder at gøre tingene (som man så ofte bruger udtrykket), men året, hvor der blev reflekteret indad – ind i boksen. Det er der to hovedanledninger til - dels ansættelse af ny skoleleder og dels selvfølgelig Coronasituationen, der jo nok har sat gang i refleksioner over hverdagen for os alle.

I forbindelse med ansættelse af ny skoleleder havde bestyrelsen stor hjælp af et bredt funderet og engageret ansættelsesudvalg. En bestyrelse har jo ikke sin daglige gang på skolen, og det var derfor nødvendigt, at få hjælp af dem, der har det, til at finde den helt rigtige kommende skoleleder. Og den proces føler vi os helt overbeviste om, at vi er kommet i hus med i form af René Jakobsen, der tiltræder i jobbet efter sommerferien. Tak til ansættelsesudvalget for sparring af høj kvalitet.

I ansættelsesudvalget blev der i høj grad "tænkt ind i boksen". Hvem er vi på Elise? Hvad står vi for? Hvilke vigtige Elise-særpræg, skal vi værne om, og hvor er det, vi kan udvikle os?

Hele medarbejderstaben blev inddraget i processen, og vi fandt plads i coronarestriktionerne til at holde en workshop, hvor vi alle på kryds og tværs reflekterede over en række Elisetemaer af relevans for en ny skoleleders profil. Det var stærkt at opleve en medarbejdergruppe tænke "ind i arbejdsplads-boksen" med så stor glæde og respekt for det eksisterende og med så megen tillid til bestyrelsen og mod på fremtiden.

Da John Flyvholms sidste arbejdsdag kom, blev det markeret med et meget flot arrangement præget af refleksion og af taknemmelighed – igen en stor oplevelse at se arbejdspladsen og skolen folde sig ud på den måde. Det var tydeligt, at John fik en helt uforglemmelig dag, og selvom han selvfølgelig ikke er til stede i aften, er det på sin plads at få en stor tak til ham for hans virke på Elise flettet ind i beretningen. Han både værnede om vores gamle skoles værdier og løftede den til nye højder.

Ud over ansættelse af ny skoleleder og afskeden med John, der fik os til at "tænke ind i boksen", fik også coronasituationen sat refleksionerne i gang. Alt det, der skulle gentænkes, så en skole kunne drives under en pandemi, satte tankerne i gang om, hvad vi har og hvorfor vi har valgt at gøre, som vi gør. Det at selvfølgelig hverdagsting skulle tilpasses krav og restriktioner, og at noget måtte aflyses, fik os til at tænke over, hvorfor vi har indrettet hverdagen, som vi har det på Elise.

Her måtte der også tænkes noget *ud* af boksen, for at drive skole og bedrive undervisning under så omskiftelige og ændrede forhold er sin sag! I den forbindelse skal der lyde en stor tak til alle medarbejdere og til hele ledelsen for deres evne til at tilpasse sig situationen og lykkes utrolig godt med en næsten umulig opgave.

Heldigvis har vi i de seneste måneder kunnet konstituere Winnie som skoleleder – jeg er imponeret over det overblik og den kyndighed, hvormed Winnie kan stå i spidsen for en skole, der ikke bare skal driftes, men er kastet ud i en omskiftelig coronatid. Tak for det, Winnie.

Og så var skoleåret 20/21 også året, hvor Elise-boksen "voksende i højden" med en ekstra etage rummende en flot ny bevægelsessal og med sløjdløkalet, der er rykket en etage op beliggenhedsmæssigt og mange "etager" kvalitetsmæssigt.

I den forbindelse er der endnu en Elise-person, der skal have en stor tak. Det er næstformand Peter Risgaard, der med i dag afrunder et mangeårigt bestyrelsesarbejde. Peter har som den ene halvdel af

byggeri-makkerparret "John og Peter" ydet en kæmpe indsats for skolen. Ikke bare i dette byggeri, men i talrige byggerier og ombygninger de seneste år.

Når jeg efter at have skrevet dette års beretning lader øjnene glide ned over det skrevne, ligner det måske mere en takketale end en bestyrelsesberetning. Og når nu året har været præget af "tænken ind i boksen" er det jo særdeles positivt at kunne konstatere det. Hvor er det godt, at der er mange at takke og så meget at takke for, når man på den måde reflekterer over, hvad vores Elise er, og hvad vores Elise står for.